

MŪSU LIETUVA

NR. 40 (1829) SEMANÁRIO 1983 SPALIO-OUTUBRO 13 D. - Cr\$.120,00 - Rua Juatindiba, 28 - Caixa Postal 4421 - 01000 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

VISIEMS LIETUVIAMS PASAULYJE.

BRANGŪS BROLIAI IR SESERYS KRISTUJE.

Pagarbintas Dievas visuose savo darbuose — sako Dievo įkvėptas Švento Rašto autorius (Psl.144,13). Šventieji yra Dievo visiško tobulumo ir jo meilės atspindžiai. Jie yra tarsi šviesūs kelrodžiai, kai žmonių silpnybės ir ydos aptemdo jų gyvenimą. Jie yra krikščioniškojo ir kiekvienam žmogui darančio gyvenimo pavyzdžiai.

Tokiu šviesos kelrodžiu Lietuvių tautai yra jos sūnus Šventas Kazimieras, miręs 1484 metų kovos 4 dieną, vos 24 metų jaunuolis. Todėl visa Bažnyčia, bet ypačingai Lietuvių tauta minės Švento Kazimiero mirties 500 metų sukaktį. Popiežius Urbonas VIII 1636 metais Šventąjį Kazimierą paskyrė Lietuvos globėju, o popiežius Pjūs XII 1948 metais paskelbė jį viso pasaulio lietuvių kilmės jaunimo globėju.

Lietuvių tauta priėmė Kristaus mokslą ir krikštą įsijungė į Vakarų Bažnyčios tautų eiles tik XIV amžiaus pabaigoje. Šventam Kazimierui gyvenant Krikščionybė Lietuvoje buvo dar labai jauna. Švento Kazimiero, Lietuvos-Lenkijos valdovos sūnaus, veikla ir jo gyvenimo pavyzdys, jo heroiškos dorybės turėjo didelės reikšmės, kad Krikščionybė Lietuvoje netik subrendo, bet išliko gyva ir aktyvi. Būdamas ant kelio tarpe Rytų ir Vakarų militarinių, politinių ir religinių kovų XII-XVII šimtmečiuose, Lietuva, tada dar didelė valstybė, ne kartą buvo lemianti tvirtovė apsaugojusi Vakarų Europą nuo pavojų iš Rytų. Tose kovose teko daug kentėti ir Lietuvai. Pabaigoje XVIII šimtmečio ji neteko nepriklausomybės ir tai truko iki 1918 metų. Per tą laiką Lietuvių tautai ir Katalikų Bažnyčiai Lietuvoje teko patirti daug sunkumų: daugybė jos geriausių sūnų ir dukterų žuvo Rusijoje ir Sibire ir pačioje Lietuvoje gyveno laikus, kad jai tiko "Kryžių Šalies" vardas. Pati tauta netik nežuvo, bet likdama ištikima Dievui, Šv. Petro sostui, liko gyva ir nenugalėta. Jai švietė Švento Kazimiero skaistaus jaunuolio, ypatingo Marijos garbintojo, vargšų mylėtojo pavyzdys. Jo pavyzdys tiek paveikė Lietuvių tautą, kad dėl žmonių pamaldumo, pasireiškusio įvairiomis Marijos garbinimo formomis, Lietuva gavo "Marijos Žemės—Terra Mariana" vardą.

Net ir sunkiausiais laikais, kai Rusijos caro valdžia trukdė kunigų paruošimą, uždraudė ir sunaikino vienuolynus, vistiek Lietuva turėjo pakankamai savo kunigų, buvo slapty vienuolijų. Ne tik gyvenantieji Lietuvoje, bet ir ištremtieji iš Lietuvos į Rusiją ten taip pat vykdė apaštalią misiją. Lietuvių ateivių Amerikėje buvo tokia dvasia, kad būdami beturčiais kūrė parapijas, statė bažnyčias, išauklėjo šimtus savų jaunų kunigų, steigė vienuolijas, šalpus draugijas, daugeliu atvejų pasirinkdami Šventą Kazimierą savo Globėju. Ir dabar svetimų okupuotoje Lietuvoje, žiauriose ateistinio komunizmo sąlygose, Lietuvos katalikai pasižymi savo drąsa, užsidegimu, noru likti ištikimais Dievui ir Bažnyčiai. Dvasinių pašaukimų į kunigus ir vienuolinį gyvenimą ten yra daugiau negu kaikuriuose laisvo pasaulio kraštuose. Visas pasaulis žino, kad šimtai tūkstančių lietuvių yra mirę kalėjimuose, Sibire vergų darbo stovyklose už savo krikščioniškus įsitikinimus, už laisvės ir kitų žmogaus teisių gynimą. Likusieji Lietuvoje kovoja už tas pačias teises. Daugelio kovojusių ir šventai mirusių vardai bei jų darbai gal nebus įrašyti į Bažnyčios paskelbtų šventųjų sąrašus, bet jų — kankinių ir išpažinėjų vardai yra įrašyti

Šv. Kazimieras — Lietuvos Globėjas

Viešpaties knygoje.

Minint Švento Kazimiero mirties 500 metų sukaktį, primename Lietuvių tautos praeitį ir dabartį norėdami parodyti kokios reikšmės šio švento jaunuolio, Lietuvos valdovų ainio, gyvenimas ir dorybės turėjo ir turi tokos Lietuvos religiniam gyvenimui.

Kai šiandien pasaulyje vyksta atvira kova materialistinio ateizmo prieš religiją, ypač prieš krikščionybę, kai žmonijai grėsia pavojus, kilęs iš materialistinės pasaulėžiūros technikos panaudojimo žmonėms žudyti: suaugusiems ir nemusiems, kai nebranginamas skaistus gyvenimas, o nedoras pateisinamas, pasistenkime padėti žmonijai pasipriešinti toms klaidinančioms pažiūroms. Susipraskime ir daugiau paisykime Bažnyčios balso raginančio mus atsigręžti į dvasines vertybes.

Sekantieji — 1984 metai tebūnie Švento Kazimiero metai ne tik Lietuvių tautai, bet ir visam krikščioniškam pasauliui. Per tuos metus pasistenkime geriau pažinti Šventą Kazimierą, pamilti jį ir jo praktikuoatas dorybes. Jo pavyzdžiu melskime Šv. Marijos globos Lietuvių tautai, o savo asmeniškam gyvenimui vienybės, ištvermės bei drąsos kovoti už Lietuvių tautos laisvę ir tuos idealus, kurie yra visos žmonijos idealai: laisvė tikėti, savo tikėjimą praktikuoti ir naudotis pagrindinėmis žmogaus teisėmis.

Švęskime tad Lietuvos ir jaunimo Globėjo 500 metų mirties sukaktį kaip įmanydami iškilmingiau. Tebūna šie metai minimi kiekviename žemės kampelyje, kur gyvena lietuvių kilmės žmonės, mūsų asmeniniam ir mūsų tautos dvasiniam atsinaujinimui bei moraliniam pakilimui.

Šventasis Kazimierai, globoki savo tautą ir užtarki už mus pas Viešpatį.

Visuomet su Jumis Kristuje, Dievo ir Tėvynės meilėje,
Arkivyskupas Povilas Marcinkus, Arkivyskupas Antanas C. Salatka, Arkivyskupas Jonas Bulaitis,

Vyskupas Vincentas Brizgys, Vyskupas Antanas Deksnys.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 5.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 400,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 120,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 8.000,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 58

KUNIGAI KOVOJA UŽ BAŽNYČIOS TEISES

Tarybų Sąjungos ATP Prezidiumui –
Jurijui Andropovui

Nuorašas: Lietuvos Vyskupams ir vyskupijų
Valdytojams

Kaišiadorių Vyskupijos kunigų

P a r e i š k i m a s

Mums kelia susirūpinimą paskutiniu metu spaudoje pasirodę pikti išpuoliai prieš religiją. Lietuvos KP pirmojo sekretoriaus P. GRIŠKEVIČIAUS kalboja sakoma: "Reikia visokeriopai stiprinti internacionalinio ir patriotinio auklėjimo ryšį su kova už religinių atgyvenų likvidavimą" (LKP 2-me plenumo Vilniuje 1981 m. birželio 17 d.) Prieš religiją ir gerus kunigus raštiškai yra pasisakęs ir KP sekretorius L. ŠEPETYS, o Religijų reikalų tarybos įgaliotinis P. ANILIONIS griežtai reikalauja, kad būtų vykdomi LTSR ATP 1976.VII.28. d. patvirtinti Religinių susivienijimų nuostatai.

Lietuvos katalikų dvasininkija mielai sveikintų normalius santykius tarp LTSR Vyriausybės ir Lietuvos Katalikų Bažnyčios. Mes ir mūsų tikintieji neatsisakome vykdyti teisėtų tarybinės vyriausybės reikalavimų, kurie neprieštaruoja Romos Katalikų Bažnyčios dogmoms ir moralei. Mes pasiryžę kartu su ja kovoti prieš moralines blygybes mūsų tautoje: alkoholizmą, šeimų irimą, chuliganizmą, negimusios gyvybės žudymą, ypač plačiai paplitusią, vyriausybei legalizavus abortus.

Tačiau dar kartą pabrėžiame, kad mes neturime teisės ir negalime vykdyti Religinių susivienijimų nuostatų, kadangi tai nesiderina su mūsų sąžine. Kai kurie tų nuostatų straipsniai nesiderina su Kristaus Evangelija, su Vatikano II Susirinkimo nutarimais, o taip pat su TSRS Konstitucija, Lenino direktyvomis iš 1918.I.23 d., Kompartijos nurodymais iš 1954.XI.10 d., su Visuotine Žmogaus Teisių Deklaracija, Helsinkio Baigiamojo Akto nutarimais, kuriuos

pasirašydama Tarybų Sąjunga įsipareigojo visus savo įstatymus priderinti prie Helsinkio deklaracijos nuostatų.

Todėl pareiškiame:

Mes neturime teisės Romos Katalikų Bažnyčios vyskupijų ir parapijų valdymą atiduoti civilinei valdžiai ar eilinių tikinčiųjų sudarytiems komitetams, nes Katalikų Bažnyčioje paties Viešpaties Jėzaus Kristaus yra įstatyta hierarchinė santvarka (Mt. 16, 18-19). Bažnyčią valdo Popiežius, vyskupai ir jų padėjėjai kunigai. Tą patį sako Vatikano II-jo "Lumen gentium" (str. 10, 19, 20, 22); Codex Iuris Canonici (can. 218, 219, 329, 451). Minėtų kanonų pažeidimas baudžiamas atskyrimu nuo Bažnyčios (žr. can. 2333 ir 2334 § 2).

Mes, kunigai, įpareigoti skelbti Evangeliją pamokslais ir katekizacija (Vatikano II "Christus Dominus", Nr. 14; can. 1329 ir 1330). Šios pareigos atlikimą, ypač kur valstybė atskirta nuo Bažnyčios, tvarko ne civilinė valdžia, o tik tai vyskupas (can. 1337).

Mes įpareigoti ir negalime atsisakyti teiktį sakramentus prašantiems, ypač ligoniams ir mirštantiesiems, kiekvienoje vietoje, neatsižvelgiant į mūsų aptaraujamos vietos ribas (can. 882).

Mes prašome ir reikalaujame panaikinti civilinės valdžios nustatytą Kauno Kunigų seminarijos auklėtinių limitą, nes pagal kanonus (can. 1352 ir 1357) vyskupai ir vyskupijų valdytojai savo nuožiūra priima kandidatus į kunigų seminariją, skiria dėstytojus ir prižiūri mokymą bei auklėjimą.

Mes reikalaujame, kad nebūtų daroma iš vyriausybės pusės kliūčių Lietuvos vyskupams ir vyskupijų valdytojams laisvai ir tik savo nuožiūra, be Lietuvos Religijų reikalų tarybos įgaliotinio sutikimo, skirti dvasininkus įvairioms dvasinėms pareigoms (can. 147 § 2, 152, 455 § 1).

Mes reikalaujame, kad tarybiniai valdžios pareigūnai mums, kunigams, netrukdytų aplankyti savo tikinčiųjų, jeigu jie to prašo. Lankymo pareigą mums uždėda Bažnyčios kanonai (can. 467 § 1) ir Kaišiadorių vyskupijos Sinodo nutarimai. Dabar gi lanky-

mas yra uždraustas. Pavyzdžiui, tarybiniai pareigūnai trukdė kunigams aplankyti savo tikinčiuosius Alytuje, Kapsuke, o Prienuose kun. Antanas GRAŽULIS buvo net nubaustas administracine tvarka.

Mes reikalaujame, kad Ordinarai laisvai galėtų lankyti savo vyskupijos parapijas.

Aukščiau išvardintas pareigas mums, Lietuvos katalikų dvasininkams, uždėda Katalikų Bažnyčios kanonai, Santarybų ir Sinodų nutarimai. Tuo tarpu Religijų susivienijimų nuostatai šias pareigas mums atlikti draudžia. Kokias sankcijas tarybinė valdžia mums betaikytų, mes turime elgtis pagal šv. Rašto nurodymą: "Dievo reikia labiau klausyti negu žmonių" (Apd. 5.19).

Katalikų Bažnyčios normalius santykius su Lietuvos tarybine valdžia nuolatos drumsčia grubi tikinčiuosius įžeidžianti antireliginė propaganda, tarybinių pareigūnų išsišokimai, tikinčiųjų diskriminavimas darbovietėse, tarnautojų, mokytojų, moksleivių persekiojimas už religinių pareigų atlikimą; kryžių naikinimas, švč. Sakramento išneikinimas, bažnyčių uždarinėjimai, bažnyčių ir kunigų apiplėšimai. Tikintieji ir dvasininkai buvo labai įžeisti dėl kelis kartus sunaikinto Kryžių kalno (Šiaulių raj. Jurgaičių km.) ir Alkainio arba Paņų kalno nusiaubimo (Telšių raj. Pasruojės km.) Vilniaus arkikatedra paversta paveikslų galerija, šv. Kazimiero bažnyčia Vilniuje – ateistiniu muziejumi, Klaipėdos Taikos Karalienės bažnyčia – filharmonijos sale, nors Klaipėdos tikintieji neturi kur melstis.

Artinantis įžymiems jubiliejams – 500 m nuo šv. Kazimiero mirties (1984 m.), ir 600 m nuo krikščionybės įvedimo Lietuvoje (1987 m.) – Lietuvos kunigai ir tikintieji laukia iš Partijos ir Vyriausybės geros valios *gestų*:

1) gražinti katalikams uždarytas ir atimtas bažnyčias, o ypač Vilniaus arkikatedrą, Vilniaus šv. Kazimiero bažnyčią ir Klaipėdos Taikos Karalienės Bažnyčią;

2) uždrausti naikinti istorines-religines vertybes: kryžius, koplytėles, paminklus; uždrausti naikinti tikinčiųjų gerbiamas ir šventomis laikomas vietas;

3) 1976 m. liepos 28 d. priimtus Religinių susivienijimų nuostatus pakeisti taip, kad jie derintųsi su Katalikų Bažnyčios kanonais tokiu būdu sudarant kunigams ir tikintiesiems sąlygas jų laikytis;

4) gražinti į pareigas jau daugiau kaip 20 metų be teismo ištremtą į Žagarę Vilniaus arkivyskupijos vysk. Julijoną STEPONAČIŪ;

5) Peržiūrėti prievartos ir apgaulės būdu parapijos komitetams su valdžia sutartis;

6) įspėti rajonų ir apylinkių pareigūnus nutraukti kunigų ir tikinčiųjų diskriminaciją, nes tikintieji sudaro didžiąją Lietuvos gyventojų dalį ir pasižymi sąžiningu darbu; jie neturėtų būti netaktiškais pareigūnų veiksmais skatinami neigiamai žiūrėti į tarybinę valdžią.

7) leisti pasistatyti bažnyčias besikuriantuose miestuose, o taip pat augančių miestų mikrorajonuose;

8) leisti atlikti religines apeigas mirusiems; šarvoti skirtose vietose.

1983 m. vasario mėn.

Kaišiadorių vyskupijos kunigai

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4. and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

Dr Jurgis Gimbutis

KAS YRA IR KĄ VEIKIA LITUANISTIKOS INSTITUTAS?

Tai yra mokslinė lituanistų draugija, kurios tikslas yra sudaryti geresnes sąlygas rašyti ir skelbti studijas, liečiančias lietuvių kalbą, literatūrą, tautosaką, etnografiją, Lietuvos istoriją, demografiją ir kitokias temas, susijusias su Lietuva ar su lietuvių kultūra.

Steigėjai

LI buvo įsteigtas Čikagoje 1941 m. Lietuvių Profesorių Draugijos iniciatyva. 1953 m. institutas buvo inkorporuotas Ilinojuje kaip kultūrinė nepelno draugija.

Pradžioje buvo 25 nariai, dabar jų yra 131. Pirmuoju pirmininku buvo kalbininkas prof. dr. Petras Jonikas. Steigėjai, jau mirę, buvo: K. Avižonnis, Myk. ir Vacl. Biržiškos, L. Dambriūnas, Z. Ivinskis, J. Matusas, K. Pakštas, J. Puzinas, A. Salys, A. Senas, P. Skardžius, A. Šapoka, A. Vasy-Vasiliauskas, Vl. Viliamas.

Gyvieji LI nariai steigėjai yra K. Alminas, J. Balys, M. Gimbutienė, J. Jakštas, P. Jonikas, A. Kučas, V. Maciūnas, A. Plateris, S. Sužiedėlis, V. Trumpa ir A. Vaičiulaitis. Visi tie vardai yra žinomi lituanistikos žinovams, o daug jų – ir plačiai visuomenei. Nors išėivijos LI nėra formalus Lietuvoje 1939-1941 m. veikusio Lituanistikos Instituto tęsinys, bet daug minėtųjų steigėjų buvo ano Lietuvos instituto nariai, o dr. K. Avižonnis ir istorikas Simas Sužiedėlis buvo jo moksliniai sekretoriai.

Organizacinė sąranga

Lituanistikos institutas tvarkosi kaip demokratiška draugija. Visi nariai slapto balsavimu renka prezidiumą trejiems metams. Dabartinį prezidiumą arba valdybą sudaro: pirm. Rimvydas Šilbajoris, vicepirm. Julius Slavėnas, sekr. Janina Réklaitienė, išd. Romas Misiūnas, narė Ilona Gražytė-Maziliauskienė. Jie visi yra aktyvūs profesoriai, daktarai. Prezidiumo patarėjais yra buv. pirmininkas inž. dr. Jurgis Gimbutis. Instituto tarybą sudaro jo skyrių vedėjai, renkami atitinkamų skyrių narių. Dabartiniai tarybos nariai: bibliografijos sk. – J. Dainauskas,

filosofijos – prof. dr. K. Skrupskelis, istorijos – dr. Jonas Račkauskas, kalbos – prof. dr. A. Klimas, literatūros – dr. K. Keblys, Menotyros – dr. St. Goštautas, psichologijos – dr. K. Trimakas, tautotyros ir kraštotyros – dr. E. Bradūnaitė, teisės ir sociologijos – prof. dr. D. Krivickas. Taryboje dar dalyvauja instituto leidinių administratorius prof. dr. T. Remeikis. Kiti pareigūnai yra "Lituanistikos darbų" red. St. Vaškeliene, archyvo vedėjas Č. Grincevičius ir leidinių platintojas K. Girvilas. Būsimojo suvažiavimo organizatorius yra prof. dr. Julius Slavėnas.

Suvažiavimai

Lituanistikos Institutas organizuoja savo narių ir kitų lituanistų mokslinius suvažiavimus, kuriuose skaitomi referatai ir svarstomi instituto reikalai.

Pirmasis suvažiavimas įvyko Vašingtone 1964 m., antrasis – Filadelfijoje 1967 m. – abu LI pirmininko, tada vad. prezidentu, dr. Jono Balio kadencijose. Trečiasis suvažiavimas buvo 1971 m. Čikagoje (pirm. dr. Vincas Maciūnas). Ketvirtasis ir šeštasis LI suvažiavimai 1973 ir 1977 m. įvyko drauge su mokslo ir kūrybos simpoziumais Čikagoje, o 1975 m. penktasis suvažiavimas – Klevelande. Pastarieji trys surengti LI pirm. dr. J. Gimbuto kadencijose.

Dabartinio pirm. dr. Šilbajorio kadencijose įvyko VII-sis suvažiavimas Niujorke 1979 m., VIII – Čikagoje 1981 kartu su M. ir K. simpoziumu. Dabar laukiame devintojo suvažiavimo Toronte – pirmojo Kanadoje.

Matome, kad nuo 1971 m. suvažiavimas vyksta kas dveji metai. Juose pasireiškia po kelis ar keliolika paskaitininkų ir kitokių dalyvių. Suvažiavimų paskaitos ir diskusijos yra atviros visuomenei. Viskas vyksta lietuvių kalba, dažniausiai Lietuvių Namuose, kad būtų patogų savajai publikai. Daugelis LI narių skaito paskaitas kitomis kalbomis savo specialybių moksliniuose suvažiavimuose, skiriamuose tarptautinei publikai.

Moksliniai darbai

LI leidžia savo narių parašytus veikalus. Yra išėję keturi "Lituanistikos darbų" tomai tarp 1966-1979 m., penki suvažiavimų darbų tomai 1971-1979 m., "Lietuvių išėivijos spaudos bibliografija 1970-1974" (P. Gaučio,

J. Dainausko ir T. Remeikio), A. Aleknos su V. Trumpos įvadu "Žemaičių vysk. M. Valančiaus" nauja laida. Spaustuvėje ar ant redaktorių stalų šiuo metu yra dar keturios knygos.

Institutas yra gavęs finansinės paramos iš Lietuvių Fondo, Vydūno Jaunimo Fondo ir iš JAV Lietuvių Bendruomenės krašto valdybos. Ji buvo reikalinga leidiniams ir suvažiavimų išlaidoms palengvinti.

Turbūt stambiausias Lituanistikos Instituto projektas yra akademinė Lietuvos istorija, kurią rašė keli autoriai per dešimtį metų, o dabar redaguojama spaudai. Apie tą darbą, irgi stambiai finansuotą Lietuvių Fondo, išgirsite daugiau suvažiavime.

Nariai

Kas yra Lituanistikos Instituto nariai? Ne betkas, kas panorėtų būti, o tik tie, kuriuos išrenka iš pasiūlytų kandidatų LI taryba slapto balsavimu. Reikia gauti bent du trečdalius balsų, tad nevysi pasiūlyti kandidatai išrenkami. Reikia mokslinių ir lietuviškų kvalifikacijų, nors turime kelis ir nelietuvius narius – lituanistus.

Šiuo metu apie ketvirtadalis narių yra pensininkai amžiaus, o kiti jaunesni ar visai jauni, tad instituto ateitis yra užtikrinta.

Turbūt ši draugija sparčiau augo narių skaičiumi negu kitos kultūrinės lietuvių organizacijos: per 32 metus išaugo daugiau negu penkeriopa.

Tačiau yra ir ko pageidauti ateičiai: daugiau lituanistinio aktyvumo, daugiau straipsnių ne tik moksliniams žurnalams kitomis kalbomis, bet ir lietuviškiems, daugiau pirkėjų išleidžiamoms lietuviškoms mokslinėms ar dokumentinėms knygoms. LI narių garbei reikia pripažinti, kad daugelis jų yra aktyvūs lietuvių visuomenėje, skaito paskaitas visokiuose vasaros kursuose, renginiuose, suvažiavimuose. Šito aktyvo pavardės dažnai anatos mūsų spaudos kronikoje. O dabar lauksime Toronte ir apylinkių visuomenės mūsų suvažiavime.

CHARIZMATINIS SAJŪDIS

Lietuvių maldos grupė, kuri V. Zelinoje susirinkdavo sekmadieniais 20 val., pakeitė valandą – susirenka 17,30 val. Susirinkimo vieta: Ramovė.

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ PRENUMERATĄ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L.?

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIŖO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva. 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ

LIETUVIŲ SPAUDA 1935 METAIS

Tąsa iš n° 37 (1826)

Greta visos eilės legalios, įstatymais pripažintos viešam naudojimui skirtos spaudos – "Lietuvių Atlas Brazilijoj", "Lietuvis", "Giedra", "Šviesa" ir vėliau "Rytas", – lietuvių kolonija turėjo dar taip vadinamą "pogrindžio spaudą", kuri buvo draudžiama spausdinti ir platinti, – tai buvo "Brazilijos komunistų partijos lietuvių frakcijos leidžiamas laikraštis "Mūsų Žodis", kišeninio formato, kad išvengus negeistinių akių ir įtarimų ir sėkmingiau jį paplatinti savo pasekėjų ir prijauniančių tarpe. Po nekurio laiko, laikraščio redakcija pradėjo ignoruoti savo pirmųjų leidėjų vardą, – "komunistų partijos lietuvių frakcija", – pasitenkino tik pažymėjimu "Brazilijos Lietuvių Darbininkų laikraštis". Buvęs Lietuvos konsulas Petras Mačiulis, rašydamas "Pasaulio Lietuvoje" apie anų alikų egzistuojančią lietuvių spaudą Brazilijoj, pastebi, jog "Mūsų Žodis" atstovavęs anų laikų viešai veikiančią "Kultūros" draugiją, vadinas – prisidėjusi prie laikraščio leidimo. Kiek yra tiesos tame tvirtinime, nežinome, tačiau jo teigimui galima patikėti, nes konsulas tada nuodugniai pažinojo lietuvių užkulisinę veiklą ir ją domėjosi...

"Mūsų Žodis" pradėtas buvo leisti 1933 metais lapkričio mėn., o 1938 metais jau nebepasirodė. Jo sustojimo priežastys, kaip patys laikraščio redaktoriai yra pasisakę, buvo – "spaustuvė susekta ir uždaryta ir taip tapo palaidotas nelegalus lietuvių komunistų laikraštis "Mūsų Žodis", areštuojami, pirmutinis ir paskutinis, jo redaktoriai – Alfonsas Kučinas ir Antanas Vaivutskas. (Pietų Amerikos Lietuvių kongreso leidinys).

"Mūsų Žodžio" redaktorius

ANTANAS VAIVUTSKAS

Nežiūrint didelių sunkumų ir visokių kliūčių, kurias turėjo sutikti "Mūsų Žodžio" leidėjai, vis dėl to jis išsilaikė kelis metus, skleidžiamas komunistinę ideologiją lietuvių kolonijoje. Leidėjai pasisako, jog "laikraštis buvo leidžiamas ne kokiais nors atskaldiniais sumetimais, o paprasčiausia dėl to, kad tuo laiku lietuviai, nemokėdami vietinės kalbos, negalėjo petytys petin kovoti drauge su brazilų liaudimi už bendrus klasinius reikalus".

Laikraštis išimtinai beveik nagrinėjo ir svarstė tarptautinio proletariato klasės reikalus ir jo kovą su buržuazija. Savo rašiniuose mažai ir labai retai kada atkreipdavo dėmesį į vietos lietuvių ateivių reikalus, nekėlė ir nenurodė lietuviams kelio išeiviško gyvenimo problemoms spręsti, ekonominiai stiprėti bei kultūriniai tobulėti. Tautiniai reikalai jam buvo svetimi. "Mūsų Žodis" propagavo marksizmo-leninizmo doktriną, šaukė lietuvius vienyti ir kovoti prieš Brazilijos liaudies priešus", organizavo Raudonosios pagalbos ratelius, rinko aukas politiniams kaliniams šelpti, ypač Lietuvoje esamus politinius kalinius, skelbė protesto nutarimus prieš tuometinę Lietuvos vyriausybę dėl politinių kalinių kankinimo ir pan., reikalavė mi protestuose išdėstytus reikalavimus išpildyti... Netrukdamo "Mūsų Žodžio" puslapiuose paleistų savo

"Mūsų Žodžio" redaktorius

ALFONSAS KUČINSKAS

"priešams" lietuviams madingų anais laikais pažyminių: socialfašistai, klerikalai, fašistai ir kitokių patentuotų "kovos" žodžių. Ypatingai nuo to tekdamo nukentėti "aidiečiams" (socialfašistams.)

Kiek tos kovos atgarsiai pasiekė lietuvių imigranto širdį, nesiimame spręsti, tačiau, nežiūrint to, kad iš Lietuvos atvykęs bernas dar tebegyveno lietuviško kaimo dvasia, vis dėl to, susilaukė atgarsio ir pritarimo jaunuolių tarpe, kurie šiam darbui aukojosi ir skyrė savo duklę paremti nesuaprasčių idėjų labui.

Pagrindiniu "Mūsų Žodžio" redaktorium buvo A. Kynas, o jam talkininkavo Bronius Šabrinskas, Alfonsas Kučinskas, A. Neverauskas, Alfonsas Marma, Antanas Vaivutskas ir Antanas Zokas. Vieni jų buvo sulaukyti ir ištremti tai į Lietuvą, tai į Urugvajų, kiti slapstėsi vietoje. A. Kynas ir Grimža, tremiami Lietuvoje, Prancūzijos uoste iš laivo pabėgo, nuvyko į Ispaniją ir prisijungė prie tenai vykstančio pilietinio karo legalistų pusėn. Antanas Zokas ir Antanas Vaivutskas buvo ištremti Urugvajun ir tuojaus po karo, su kitais lietuviams, grįžo Lietuvoje, kur pirmasis buvo išrinktas deputatu, o A. Vaivutskas ilgus metus priklausė prie laikraščio "Gimtas Kraštas" redakcinės kolegijos.

Kokį įnašą atnešė ir kuo prisidėjo "Mūsų Žodis" prie lietuvių kultūrinio vystymosi ir tautinio auklėjimo, tęsprendžia patys skaitytojai. Bet kaip ten bebūtų vis dėlto ir "Mūsų Žodis" judino lietuvių koloniją iš pasyviškumo nors ir ne visiems suprasta kryptimi ir įsijungė į lietuvių išeivių spaudos istorijos lapus.

Seka – Šviesa ir Rytas.

PARDUODAME

automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS – adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS
dydis: 80 x 60 cm
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28; tel. 273-0338

JAUNIMO KONGRESAS, TRUKES. DVIDEŠIMT KETURIAS DIENAS

Atidarymas, talentų vakaras, dailės paroda, stovykla, studijų dienos, išvykos, ambasadų lankymas, pamaldos..

(tesinys iš praeito nr.)

Prasideda darbai

... Triukšmas, kažkas beldžiasi į duris. Kažkur girdisi triūba. Nejaugi jau reikia keltis? Atsikėlę stovyklautojai iš Dzūkijos ir Augštaitijos keliaavo į Vilnių valgyti. Ir vėl maistas toks skanus – tiesiog sėdėk visą dieną ir valgyk. Bet jau reikia eiti vėliavų aikštę vėliavų iškėlimui ir pranešimams. Iš čia visi išsiskirstė į būrelius arba į paskaitas, kurias antradienį, "Lietuvių kilmės dieną", skaitė Dovas Šaulys ir Tomas Dundzila.

Po pietų (per kuriuos tie, kurie norėjo, išmoko minkštus ledus meniškai įdėti į dėdes, o kiti persivalgė) ryto programa buvo pakartota..

Vakarienei pasibaigus ir nuleidus vėliavas, Aušros Vartus pripildė juokas – vakarinę programą atliko "Antras kaimas" iš Čikagos, kuris pradžiugino stovyklautojus. Prisijuokę ir vėliau prisišokę, stovyklautojai grįžo į bendrabučius.

Vos saulei pakilus, stovyklautojus prikėlė tas pats triukšmas, kuris aidėjo antradienio rytą. Skaniai papusryčiaavę ir iškėlę vėliavas, stovyklautojai ruošėsi pergyventi "Tautos atgimimo dieną". Visi išsiskirstė į būrelius arba į Dovo Šaulio paskaitą. Po jos buvo Romo Šležo garsinis skaidrių montažas apie Lietuvą, kuris visus sužavėjo.

Ryto programa buvo pakartota po pietų, kad tie, kurie rytą klausėsi paskaitos, ejo į būrelius, o tie, kurie iš ryto buvo būreliuose, klausėsi paskaitos.

Pasisotinę vakariene ir nuleidę vėliavas, visi su daina žygiavo į koncerto salę pasigrožėti Klevelando "Grandinės" programa. Po koncerto, Tauro Rage stovyklautojai pasišoko, o muzikai pasibaigus, nenoromis nužygiavo lovų link...

Lietuvos diena

"Laisvos Lietuvos diena". Stovykla sukilo, papusryčiaavo, iškėlė vėliavas ir

Jaunųjų talentų vakare programą atliko ir Fausto Strolios vadovaujama Čikagos Vaiva.

Nuotr. J. Tamulaičio

pasiskirstė užsiėmimais. Vieni sprendė laisvos Lietuvos valdymo problemas, kiti svarstė, kaip išrinkti jos vadovus, treči planavo, kaip ją apsaugoti, ketvirti rūpinosi spauda.

Susirinkę pietums stovyklautojai klausėsi partijų informacijos bei kandidatų pažadų, nes vėliau turėjo būti rinkimai.

Po pietų visi stovyklautojai, pasiskirstę į komandas, dalyvavo "Lietuvos olimpiadoje", kuri prasidėjo iškilminga eisena į Žalgirio stadioną. Vieni pasižymėjo bėgime, kiti plaukime, o treči liko žiūrovais ir ragino savo komandas pasistengti. Gale dienos labiausiai suprakaitavusi ir pavargusi komanda buvo Jaunimo Sporto Organizacija, kuri laimėjo dienos varžybas.

Po vakarienes, vėliavų nuleidimo metu įvyko stovyklos olimpiinių žaidynių uždarymas. Vėliau, visi pasipuošę, ejo į kongresinę kavinę, kurioje klausėsi estradinės muzikos, o tie, kurie dar turėjo energijos po sporto žaidynių, pašoko. Išgėrę kavos ir prisišokę visi grįžo į Dzūkiją ir Augštaitiją miegoti.

Žmogaus teisių diena

Panktadienis buvo "Žmogaus teisių diena", bet, kaip iki šiol niekas neturėjo teisės pasilikti lovoje iš ryto. Vadovai nė vieno nepasigailėdami kėlė visus. Niekas negalėjo pasakyti, kad vakar olimpiadoje laimėjo aukso medalį ir todėl reikia poilsio!

Po pusryčių ir vėliavų iškėlimo visi rinkosi Aušros Vartuose. Ten išgirdo Tomo Venclovos paskaitą apie religinį ir tautinį persekiojimą okupuotoje Lietuvoje. Gintė Damušytė su skaidrių montažu apibūdino žmogaus teisių sąjūdį Lietuvoje. Rasa Razgaitienė kalbėjo apie JAV-ėse pradėtas bylas už tariamus karo nusikaltimus.

Po pietų sekė diskusiniai būreliai aptarti įvairių Lietuvą liečiančių problemų. Stovyklautojai išsiuntė Andropovui atvirukus, smerkiančius kun. Sigitą Tamkevičiaus suėmimą. Taip pat stovyklautojai pasirašė peticiją, reikalaujančią sugrąžinti Klaipėdos šventovę Lietuvos tikintiesiems.

Pirma dalis vakarinės programos buvo susikaupimo vakaras, kuris sudarė rimtą nuotaiką stovyklautojų tarpe. Po to buvo talentų vakaras, kuriame stovyklautojai parodė kitiems savo gabumus. Po ilgos vakarinės programos dalis stovyklautojų susirinko Tauro Rage, o kiti pavargę grįžo į bendrabučius.

Jau paskutinė stovyklos diena. Nejaugi tai teisybė? Rodos, taip nesenai visi atvyko, o jau pranešta, kad šiandien bus stovyklos uždarymas.

Bepusryčiaudami stovyklautojai pradėjo kalbėti apie kelionę į namus, o kiti buvo nusiminę, kad stovyklos maistas nepablogėjo, ir, kaip buvo pramatę, pridėjo svorio!

(Bus daugiau) Zita Barsėnaitė

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCOLA SOFIA COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graca, 381 - Casa 6

Fone 220-8319

Bom Retiro

DIDELIS NUOPELNAS

POVILAS GAUČYS, buvęs São Paulo Lietuvos Įgaliotas Konsulas, o anksčiau buvęs Argentinoje Lietuvos Atstovybės sekretorius, yra labai nusi-pelnęs literatūros ir poezijos darbe. Po Didžiojo Karo pasitraukęs į Šiau-rės Ameriką, tęsia ir toliau lietuviškos dar-bą, rašydamas įvairiausiomis temo-mis į viso pasaulio lietuvišką spaudą. Yra parašęs įvairių knygų, bet didžiau-sias jo gabumas tai vertimai iš ispanų ir portugalų į lietuvių kalbą. Yra iš-vertęs geriausių ispanų rašytojų, o taip pat nemažą skaičių iš portugalų kalbos.

Dabar pasirodė – tai tikra naujie-na – "Brazilų Naujosios Poezijos An-tologija", užvardinta "Lianų Liepsmė" "Fogo das Lianas", kurią sudarė ir iš-vertė į lietuvių kalbą Povilas Gaučys. Knyga gražiai išleista. Atspausdinta ant gero popieriaus, susidedanti iš 287 puslapių. Iš viso Antologijoje ran-dama apie 30 naujausios Brazilų poe-zijos autorių. Vertimas puikus, lietu-vių kalba sklandi. Kartu randama ir tų jaunųjų poetų trumpos biografijos. Pačioje pradžioje yra puikus įvadas apie Brazilijos literatūrą ir poeziją.

Povilas Gaučys, be dabar išleistos Antologijos, yra išvertęs iš portugalų kalbos dar sekančius veikalus:

1. Septynios Brazilų rašytojų novelės Antologijoje "Pietų Kryžiaus Padan-gėje" – Chicago, 1953.
2. Camilo Castelo Branco "Pražūtingo-ji meilė" romanas.
3. Alexandro Herculano "Eurikas" poema-romanas.
4. Portugalų novelė – Portugalų rašy-tojų novelių antologija.

Stebėtis tenka, kad Povilas Gaučys turi nepaprastų gabumų kaip rašyto-jas ir kaip vertėjas. Ypač ši paskutinė "Brazilijos Naujosios Poezijos Antolo-gija", yra begaliniai įdomi ypač studi-juojančia, jaunimui, o taip pat visiems, kurie domisi Brazilų literatūra ir poe-zija.

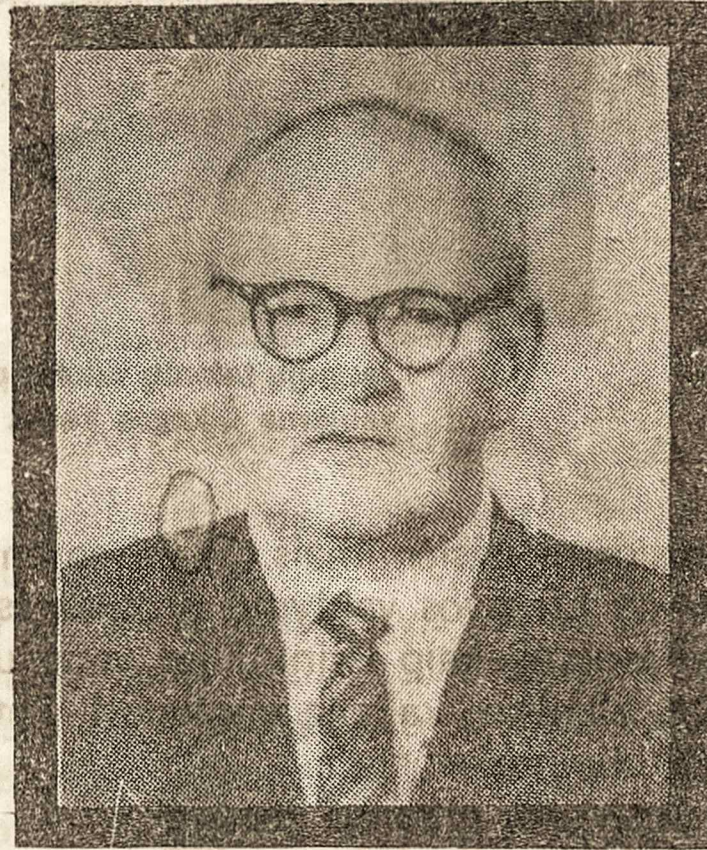
Brazilijos ir pasaulio lietuviai dėko-ja už taip didelį ir svarbų atliktą dar-bą.

Kapit. Juozas Čiuvinškas

Mūsų mielam konfratru
kunigui Juozui Šeškevičiui, jo mamai MARCELEI mirus Lietuvoje,
reiškiame gilią užuojautą ir siunčiame maldas Aukščiausiam už
mirusios vėle.

Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė

MŪSU MIRUSIEJI

POVILAS BUITVYDAS

po ilgos ir sunkios ligos mus paliko spalio 4 dieną.

Vellėnis buvo gimęs Rimodvių kai-me Rokiškio apsk. 1903 metų spalio 8 d. Taigi praeitą šeštadienį jam bū-tų sukakę 80 metų. Povilo tėvai Vincas ir Marijona Baliūnaitė buvo labai pamaldūs ir tuoj pakrikštijo sū-nų Švedasų parapijos bažnyčioje. Buitvydų šeima dalyvaudavo visose religinėse šventėse ir ataiduose, o Po-vilas ir po kariuomenės. Povilas Bui-tvydas buvo savanoris, kovojo prieš lenkus ir dalyvavo 1922 metais Klai-pėdos atvadavime. Buvo apdekoruo-tas už karo veiksmus. Paleistas iš ka-riuomenės dirbo pašte. Tačiau 1930 metais, norėdamas išmėginti laimę, atvyko Brazilijon. Čia gyvenimas ne-buvo lengvas, ypač darbas plėno lie-jykloj, kurioj atidirbo visą gyvenimą iki išėjo į pensiją. Tačiau ir išėjęs į pensiją nesėdėjo be darbo. Tuoj pra-dėjo dirbti nekilnojamo turto įstaigo-je, kurioje dirbo iki praeitų metų.

S. Paule Povilas susipažino su Mag-dalena Lukoševičiūte, su kuria 1932 m. sukūrė šeimą. Išaugino tris vaikus,

kurie visi gerai stovi gyvenime. Čia mokytoja, Algirdas didelės statybos bendrovės buchalteris ir Jonas advoka-tas.

Buitvydai sunkiu darbu įsigijo žė-mės sklypą ir pasistatė namus Moinho Velho apylinkėje. Buitvydų šeima da-lyvaudavo visuose lietuviškuose paren-gimuose, o jų namai tai būdavo daž-no lietuvių subuvimo vieta. Buitvydų namuose veikė, tam tikrą laiką ir lie-tuviška mokyklėlė.

Povilas Buitvydas buvo linksmo būdo žmogus, draugiškas su visais, vaišingas. Turėjo įgimtą pamaldumą, niekad neidavo į darbą arba gulti ne-sukalbėjęs ilgų poterių. Kai pirmą kart turėjo mažą paralyžių, tai pir-miausia primygtinai prašė pašaukti kunigą. Kada jau buvo Sta. Isabel li-goninėj, tai vis klausdavo namiškių, kodėl neatvežė kunigo Petruko. Povi-las daug turėjo kentėti ir pralaido 7 mėnesius ligoninėj. Ten jis buvo be-veik kasdien lankomas žmonos bei vaikų. Kun. P. Rukšys kelis kartus aplankė ligonį dar 6 dienas prieš mir-tį.

Povilas Buitvydas gerai pasiruošė paskutinei kelionei ir ramiai užgėso. Buvo pašarvotas Paulicėja kapų šerme-ninėj. Kun. P. Rukšys atlaikė prie karsto mišias ir palydėjo į paskutinio poilsio vietą. Buvo palaidotas jo pa-ties įsigytame ka-pė – kriptoje. Laido-tuvėse dalyvavo daug žmonių.

Liūdesy paliko žmona, vaikai, mar-čios ir 5 anūikai. 7-tos dienos mišios bus spalio 12 die-ną 20 val. šv. Vincento bažnyčioje Moinho Velho.

AŲA

MARCELEI ŠEŠKEVIČIENEI
mirus

sūnui kunigui Juozui Šeške-
vičiui reiškiame gilią užuojau-
tą.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

IEŠKOMA

moteris mažam vaikui prižiū-
rėti ir namų darbams. Atlygi-
nimas pagal susitarimą.

Skambinti Brunai telefon:
265-4473 vakarais ir savaitga-
lais.

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

SVEIKINA IŠ AFRIKOS

"Daug ir šiltų sveikinimų visiems S. Paulo ir Brazilijos lietuviams iš Afrikos centro" sūnčia misionierius kun. Hermanas Šulcas. Ir praneša pakeitęs adresą.

Ankstyvesnėje Musha misijoje įstengė pastatyti gražią bažnyčią už

Salezietis misionierius kun. HERMANAS ŠULCAS prie baigiamos Musha parapijos šventovės netoli Kilgali, Ruandos sostinės Afrikoje. Statybai akmenis sunesė parapijiečiai iš gretimų kalvų. Misionierius šiame prancūziškai kalbančiame krašte dirba jau penkeri metai

150.000 DM (markių). Įtaisė vietiniams dentisto laboratoriją. 500 km. rate nebuvo nei vieno dentisto; kai žmonėms suskaudėdavo dantis, turėdavo kentėti, kol dantis išpūna... Skautams įtaisė malūną, kad vaikinai turėtų darbo ir šiek tiek pelno, ir šiomis dienomis pabaigė statyti skautų farmą.

"Dabar Vyresnieji mane paskyrė vienos didelės parapijos klebonu sostinėje, Kigali mieste, kur laukia begalė darbų: nėra nieko suorganizuota jaunimui, nėra jokio sveikatos dispenserio, trūksta patalpų. Pradžią sunki - rašo, - bet pasitikiu Dievo Apvaizda, kuri taip nuostabiai iki šiol lydėjo ir drąsino, nežiūrint mano trūkumų"

Dėkoja už "ištikimą MŪSŲ LIETUVOS prisiuntimą", džiaugiasi "ryžtingais darbais ir plačiomis iniciatyvomis". Ir priduria: "Dėkoju už padėtinimą sugrįžti į lietuvišką veiklą. Bet tatai ne nuo manęs priklauso: aš Vyresniesiems pristačiau visus jūsų pageidavimus; jie mato, kad tuo tarpu reikalingiau čia, Afrikoje".

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA

ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas

Av. Puglisi, 550

(Esq. da Rua Buenos Aires)

GUARUJÁ

Fone: 86-6789

A. A. MARCELEI ŠEŠKEVIČIENEI

mirus Lietuvoj

sūnui kun. Juozui Šeškevičiui, mūsų parapijos klebonui liūdesio valandoje reiškiamo gilią užuojautą.

V. Zelinės Maldos Apaštalavimo
Valdyba ir narės

Savaitei bėgant...

Aut. D. Rotariūsis

Gal ne vienas jau bus pastebėjęs, kad įvairiuose lietuvių leidiniuose, knygose, spaudoje šiais metais randame pažymėtą 1983 "Aušros" metai. Atseit, prisimename pirmąjį lietuvių patrijotini laikraštį. Jeigu aš šiandien paklausčiau šimto lietuvių kuomet tas laikraštis pasirodė, kur ir kas jį leido, nežinau, kiek mūsų galėtų atsakyti. Pagalvokime trumpai, kaip čia reikėtų išsityti iš nemalonios padėties...

Todėl gal ne pro šalį, kad ir trumpai prisiminti "Aušrą". Taigi šis mūsų patrijotinis laikraštis pasirodė Ragainėje 1883 metų kovo mėnesį. Dabar jau darosi aišku, kodėl šie metai skaitomi "Aušros" prisiminti. Te laikraščio išleidimo garbė teko dr. Jonui Basanavičiui. Jis susitaręs su A. Vištaliausku ir J. Mikšu surengė pirmąjį numerį. "Aušra" vėliau buvo perkelta į Tilžę ir čia iki 1886 metų.

Ką šis laikraštis reiškė lietuviams, kiek jis padarė įtakos, tai jau ilgy studijų reikalas. Čia tik noriu nurašyti kito didelio lietuvių patrijoto atsiminimų gabalėlį. Rašo pats dr. Vincas Kudirkas:

"... gavau "Aušros" pirmąjį numerį. Žiūriu - pirmutiniame puslapyje stovi Basanavičius. "Pranašas". pamaniau tada apie Basanavičių jau lietuviškai. Ėmiau skubiai vartyti "Aušrą" ir... neprimenu jau visko, kas su manim paskui darėsi... Tiek pamenu, kad atsistočiau, nuleidau galvą, nedrįsdamas pakelti akių į savo kambarėlio sienas... rodos, girdėjau Lietuvos balsą, sykiu kaltinanti, sykiu ir atleidžianti: op tu paklydėli, kur ligi šiol buvai? Paskui pasidarė man taip graudu, kad, apsikniaubęs ant stalo, apsiverčiau. Gaila, man buvo tų valandų, kurios nesugrąžintinai buvo išbrauktos iš mano, lietuvių, gyvenimo, ir gėda, kad taip ilgai buvau apgallėtinai pagedėlis. Paskui pripildė mano krūtinę rami, smagi šilima, ir, rodos, naujų jėgų pradėjo rasti... Rodos, užaugau išsyk, ir tas pasaulis man per ankštas. Pasijutau esąs didis, galingas, pasijutau lietuvis esąs..."

Manau, kad ir mums laikas rasti naujų jėgų ir pasijusti lietuviams. Todėl gal pravartu susipažinti plačiau su savo pirmuoju laikraščiu "Aušra" ir ypač šiais sukaktuviniiais metais.

Jo naujas adresas:

P. Hermann Schulz
Paroisse Kicukiro
B.P. 1062 - KIGALI
Rwanda/Africa

Ypač ši misijų mėnesį geriausi sveikinimai mūsų misionieriui Afrikoje ir nuolatinis prisiminimas maldoje.

SVEIKINAME**KUNIGA PRANA GAVĖNA**

65 metų gimtadienio proga ir prašome Dievo geros sveikatos, šv. Dvasios dovanų ir daug džiaugsmo.

Labdaros Ratelis

Sveikiname**KUNIGA PRANA GAVĖNA**

sulaukusi 65 metus ir linkime jam geros sveikatos, jaunatviškos dvasios bei gausios Dievo palaimos

Palangos Skautų Vietininkija

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

— Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

KAZIMIERINIS JUBILIEJUS

Rugsėjo 29 šv. Kazimiero p-jos sa-lėj jvyko Kazimierinio Jubiliejaus ren-gimo komitetas pirmam pasitarimui.

Kun. Pr. Gavėnas pirmiausia prista-tė kas kitų programuojama. Brookly-ne (JAV-bėse) yra Centrinis Komite-tas; Romoj veikia religinio minėjimo komitetas; visur kitur veikia vietiniai komitetai.

Centrinis Komitetas yra numatęs šv. Kazimiero biografiją įvairiom kal-bom, naują Šventojo paveikslą-paveiks-liukus-medalius, komemoratyvinį Va-tikano pašto ženklą, spektaklį-oratūri-ją Toronte, Pietų Amerikos lietuvių kongresą San Casimiro mieste, Vene-zueloj.

Jubiliejiniai metai (kurie vadinami Šv. Kazimiero metais) prasidės 1984 m. kovo 4 dieną Šv. Petro bazilikoje Romoj su Popiežiaus Mišiomis ir žo-džiu lietuviams.

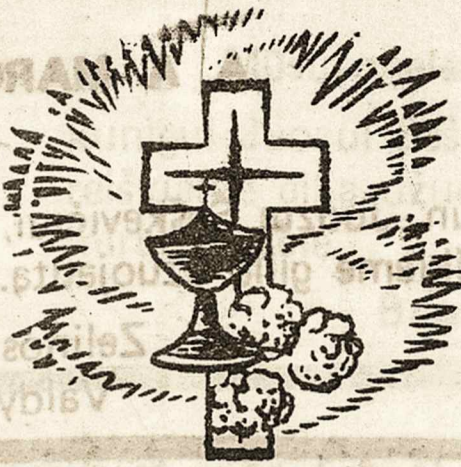
Kas numatyta čia, Brazilijoj?

Jubiliejinės pamaldos São Paulo ka-tedroj kovo 4 dieną, kurias laikys São Paulo kardinolas, šv. Kazimiero biografija; plačiai skleistinas lapiukas apie šv. Kazimierą, su maldele.

Reikia dar numatyti: viešas minėji-mas (lietuviams ir vietiniams), ikono-grafinė paroda Biblioteca Municipal vitrinoj, Kazimierinis atspalvis Imi-grantų parodoj

Svarbi politinė akcija: rinkti parašų reikalaujant gražinti katalikų kultui profanuotą šv. Kazimiero šventovę Vilniuje.

Pravesti religinio atsinaujinimo są-jūdį tarp lietuvių, ypač jaunių tar-pe.

AŲA

MARCELEI SESKEVICIENEI

mirus

reiškiame gilią užuojautą šv. Juozapo parapi-jos klebonui ir mūsų kolonijos dideliam vei-kėjui kun. Juozui Seskevičiui.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės
Valdyba ir Taryba

Ypač tikslu planuoti reikalingų fi-nansų telkimą spalio 6 jvyko kitas komiteto posėdis.

LIETUVIŲ KALBA PUC UNIVERSITETE

Lietuvių kilmės PUC universiteto studentas Octavio Machado Neto ta-rėsi su šio universiteto profesoriais dėl galimybių įvesti Lietuvių Kalbos dėstymą universitete. Atrodo, kad tam yra konkrečios galimybės. Octa-vijus domaujasi lietuviškais reikalais ir yra Korespondencinio Lietuvių Kalbos Kurso studentas.

ČESLOVAS JAKIŪNAS su žmoną Marija, išvykęs Lietuvon, ten smar-kiai susirgo ir guli ligoninėj.

PAKVIETĖ POPIEŽIŲ I PARAPIJĄ

Kun. St. Šileika, šv. Kazimiero p-jos klebonas Montrealy, Kanadoj, praneša turėjęs laimės aplankyti Lie-tuvoj 92 metų Mamytę, pasimatyti su beveik visais giminėmis ir išvažinė-ti pusę Lietuvos (kiek aišku, įmano-ma per tas 8 dienas).

Grižęs atgal į Kanadą, smarkiai ruošiasi kazimieriniams metams: "Re-montuojam kleboniją ir bažnyčią — rašo, — organizuojam kelionę į Romą ir šv. Žemę, ir pakvietėm Popiežių užsukti į mūsų, šv. Kazimiero, para-piją, kai sekanciais metais lankysis Kanadoj".

• Kas bėga nuo lietuviškos spau-dos, bėga nuo savo tautos

KVIEČIAME

Visus susidomėjusius lietuviybės reikalais, į BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS viešą posėdį, š.m. spalio 23 d., 16 val., Šv. Kazi-miero Parapijos safėje, Mokoje, kuriame Brazilijos atstovai padarys pra-nešimą, apie Seimo darbus bei nutarimus ir apie Pasaulio Lietuvių Die-nų kitus renginius.

Po pranešimų tęsis klausimai ir diskusijos, o pabaigoje, dalyviams koktelis.

Jonas Tatarūnas
BLB-Tarybos Pirmininkas

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

Lapkričio (Novembro) 6 dieną

M I Š I O S už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus

P I E T Ū S 12:30 val. Jaunimo Namuose

L O T E R I J A su originaliais tapytojų paveikslais

V I L A Z E L I N O J – J A U N I M O N A M U O S E

V I S I D A L Y V A U K I M E I R S A V O S P A U D A P A R E M K I M E